

„אם נירה רוצה להנחיד את עצמה כמלכה, אני מאחל לה

שתמצא גבר כלבבה" אומר בעלה לשעבר,

הפרקליט צבי לידסקי, המשיב ל„נאום התביעה" של אשתו

מעולם לא יצאתי

עם פריחה!

רי. כשאני שואל אותה מדי פעם „איך הסיפור"? היא מעקמת את אפה בבזוז. אבל כנראה שבמסתרם היא קוראת את סיפורי בשקיקה, ואפילו מחפשת בין ה" שיטין דברים שלא נכתבו. הסיפור „אגדות האחים גרים", עליו יצא קיצפה של נירה, הוא אגדה למבוגרים.

האם שוש הילפר, היפה והמאופקת, היא „פריחה"? נירה טוענת בתוקף, שכל ה" נשים האלה הן „פריחות" למעט, אולי, אלה שפירא, שהפכה לחברתה, למרות ה" רומן שניהלתי עם אלה כששתיהן עבדו במישרדי.

אינני רוצה לכתור לעצמי כחרים, ולא באתי להאריך כאן ברשימה של נשים כדי לפאר את שמי — אולי זה עושה את ההיפך. אבל כולם יודעים שאינני נזיר ואין לי שום סיכוי להיבחר במקומו של הקרדינאל ווישנסקי, שנפטר זה עתה בפולין. יחד עם זאת, לא צריך לעוות את המציאות ולסלף את העובדות. כשקראתי את הראיון „המוהיר" שנתנה נירה לי העולם הזה, כימעט ותמהתי שהיא לא טע" נה שאני הייתי המתמחה שלה, אחרי הכל, כאשר היא באה למישרדי, כפקידה ב" 1961, אחרי שכפיתי עליה לעזוב מישרה כסגן מזכיר של בית-מישפט לתעבורה, מישרה שאותה לא רצתה לעזוב, היא עבדה במישרדי כמוזכרת. אני עשיתי אז את כל המאמצים, ללא לאות, כדי להאיץ בה יוסיים ללמוד מישפטים ולהתמחות. הלוואי שאצליח להשפיע על ילדינו, כפי שהשפיעתי לטובה עליה, בניגוד לרצונה, ללמוד, ללמוד ולהתפתח. בשעה שהיא טענה השכם והערב: „מספיק עוררדין אחד במישפחה". לכן חבל וכואב שהגענו למילחמת עיתונות.

קשה לי לעמוד מגד, כשאני רואה שיוזקים לחור באר ממנה שתו, במיקרה זה, אני הבאר. במשך כל השנים — חיי הנישואין שלנו עלו על שירותן לפני כשבע שנים — עשיתי תמיד מעל ומ" עבר, כדי שהכביסה המלוכלכת לא תכור בס פומפני. אבל אני בשיטתי, ונירה ב" שיטתה.

כבר כשהתפוצצו חיי הנישואין שלנו, היא הרעישה עלומות וטילפנה לכמה מאות ידידים כדי לקבל מהם חיווק ותנחומים, דבר שלא היה לטעמי. אני נוצר את לשוני למטה מרמתי לספר סיפורים ש" הקוראים ילקפו מהם את השפתיים. אני חושב שכל הפוסל, במומו פוסל, ואני זר כר תמיד שמדובר בשלושה ילדים, שאם אשמיץ את אימם אפגע בהם קשות. חבל רק שנירה לא חושבת כך.

כנראה שאופיה האימפולסיבי והמתפרץ מתגבר על כל חישוב, בעיקר כשלגנד עיניה מסע-עונשין, ומגמתה לפגוע בגבר שכה אהבה, ושממנו קיבלה הכל — את השם, את הילדים, את הבית ברמת-החן ואפילו את המקצוע שלא רצתה בו.

בעצם זה מאוד עזוב, כשבאים להי" לחם למרגלות בית הרוס, כאשר כל הלב" נים פזורות, העמודים נפלו, ומתוך הבית עולים תמרות עשן. להילחם במצב כזה זה לא רק עזוב, זה גם מיותר, אבל גם ירושלים חרבה בגלל ריב של קמצא ובר קמצא.

„לא איכפת לי

להתחתן עם זבלן"

ר' שעה זו אני מאוד נזהר בלשוני, מפני שאני חושש מקששים בהתראות עם בני האהוב עופר בן השמונה, או מהשפעות שליליות עליו. אבל אני שמח שנירה קוראת קבועה וגאמנה של סיפורי

עורכת-הדין הנודע צבי לידסקי נטל בשבוע שעבר את גיליון העולם ה" זה, הופתע לקרוא בו שורה של השמי צות, לדבריו, שהטיחה בו אשתו לשעבר, עורכת-הדין נירה לידסקי.

קיצפה של נירה יצא על הסיפור „אג" דות האחים גרים", אותו פירסם צבי ב" שבועון שבו הוא נוהג לכתוב. נירה הסי" קה מייד, שהגמשל בסיפור מכונן אליה ולחייה המשותפים עם צבי.

צבי לידסקי רגיל, לדבריו, להשמצותיה של אשתו ולמילחמת החורמה שהיא מנ" הלת נגדו מזה שנים. אולם הוא לא תיאר לעצמו שתעשה זאת מעל דפי העיתון, ותהפוך את סיפורם לנחלת כלל-ישראל. צבי, שרגיל לתקוף ולהגן בבית-המישפט מדי יום ביומו, עושה זאת גם הפעם. **מגיב צבי על דבריו נירה, שפורר כמזו כ„העולם הזה" כשבוע שעבר:**

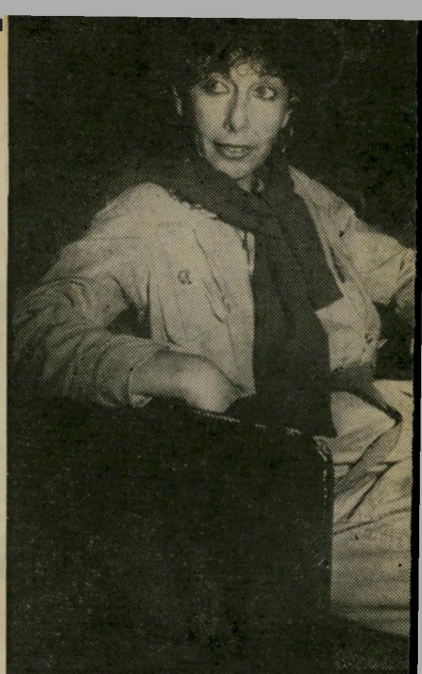
אני גאה מאוד על כך שהעולם הזה הקדיש עמוד שלם לסיפור שכתבתי, תוך ציטוט ארוך מן הסיפור. מעטים הסופרים הזוכים לכך. יחד עם זאת הצטערתי מאוד על כך שנירה, אשתי לשעבר, מצאה לי נכון לנסות להכפיש את שמי בהשמצות שלוחות-ירסן. חבל, שאשה שחיתה במח" צתי שנים כה רבות, כאשר דחפתי אותה לעשות את בחינות הבגרות וכפיתי עליה ללמוד מישפטים, נוהגת בשיטות שכאלה. יצר הקינאה והתאוה לפגוע בי, משכיח ממנה שיש לנו שלושה ילדים, וביניהם שתי בנות בוגרות וחכמות, שבוודאי קור" אות את דבריה, שאינם מוסיפים לה לא גאוה ולא כבוד.

אני בטוח שבנותי, גלית ואוסנת, אילו עמדו ליד אימן שעשה שאמרה את דבי ריה, היו מונעות ממנה מלעשות כן. אבל אני מוכן למחול ולסלוח, מכיוון שאין אדם נתפס על צער, ואין לי ספק שדבי ריה נאמרו בעידנא דריתחא, כפי שהם נאמרים לעיתים כה קרובות. מכיוון שיש לנו שלושה ילדים משותפים, וגם בגלל אופיי וסיגנוני — והסיגנון, כידוע, הוא האדם — איני יכול לרדת לרמה של הדבי רים שנאמרו עליידי נירה, למרות שהם מחולקים לשני חלקים, הצעיים מעוותים מבחינת העובדות, והצעיים מכפישים, אלא שעל אף האיפוק שאני נוקט בו, כדרכי, פסור בלא כלום אי אפשר.

יפהיפה, תוססת

ואלגנטית

אני מבין את חמתה הבוררת-להש" חית של אשתי לשעבר, על הבחור רות שיצאתי איתן בעבר, אבל למה ה" קצף והחרון איום? הרי כבר התגרשנו. מדוע יצא קיצפה דווקא עכשיו? מזה שנים רבות היא נהגה לספר לכל אדם, וגם באוזני הבנות שהיו קטנות, חזור ו" ספר שאבא עזוב את אמא והולך עם „פריחות". כי לגביה כל אשה אחרת שאינה היא עצמה מוגדרת כ„פריחה". האם אלה שפירא, עורכת-הדין היפה וה" מזהירה, היא „פריחה"? האם אריאלה מי" כליו, הנאה והאלגנטית, היא „פריחה"? האם אורנה גלזן, הדוגמנית היפהפה וה" נבונה, היא „פריחה"? האם שרה מילר, האופנאית החוססת והנאה, היא „פריחה"?

אופנאית מירר לא פריחה

דוגמנית גלזן לא פריחה

עקרת-בית הימפר לא פריחה

פקידה מיכמין לא פריחה

פרקליט לידסקי

מדוע היא פוגעת בילדינו?

כמו בכל אגדה, כל קורא ימצא בה את מבוקשו. כנראה שנירה דימתה עצמה למלכה, אבל בעיני היום, אחרי גירושינו, הרי אין לה כל כתר. אם נירה רוצה להכתיר עצמה למלכה, אני מאחל שתמצא לה מלך כלבבה, ואפילו אם יהיה שפוטי העם היא בוודאי תשכיל להפכו למלך. תמיד הייתה אימרת-שפר שגורה בפי: „לא היה איכפת לי להתחתן עם זבלן, העיקר שיהיה בעל טוב". אני מאחל לה, מכל ליבי, שתמצא במהרה חבר או בעל ושהיא תניח את עטרת המלכות לראשו. אמרתי לה ביום הראשון להתפוצצות יחסינו, ביוני 1974: אל תספרי לבנות, אל תכניסי אותן לסוד העניינים. זה ביני לביני, את הבעיות בינינו נפתור שינון לבד. הדבר הכואב לי ביותר זו הפגיעה בילדי.

אני מקווה שזה לא יקרה יותר, כי המילחמה נגמרה. אולי אין שלום, אבל יש הפסקת-אש. נירה גם הפכה אותי למאחת, אף פעם לא הייתי טוב בסמיני מורס. אבל אני חייב להתוודות, כי אם אני כותב במשך שש שנים סיפורים מן החיים, הרי מטבע הדברים, שגם אם אני כותב סיפוריהם של אחרים, כפי שספרו לי, אני מכניס הרבה מאוד מן הנימוגי האישית שלי, רק מעורבות ריגשית אמיר תית, שמתבטאת בסיפורי, מוליחה סיפור טוב, אני מקווה שסיפורי הם כאלה. מה לעשות, שהקינאה מעבירה אדם על דעי" תו; ואשה מקנאה — פגיעתה רעה.